

A LA CASA DE LES ROQUES

Jugar a fet i amagar entre les tomaqueres
i tornar a casa amb els cabells
plens de formigues i marietes.

EXILI

Sóc esqueix desterrat d'un sòl infèrtil,
d'una pobresa
que no em va poder nodrir:
La sequera em cremà les idees,
i em prengué les fulles
un malson.

Ara faig silenci en el ritme
inert i estèril
de la processonària:
Escric en el meu buit,
aquesta cel·la idèntica,
i em minven les arrels.

Però sota l'aixopluc septentrional
que duc a la maleta,
hi he assecat algunes flors
dels colors adormits,
i treure-les és obrir els boscos,
tornar a jugar:

Dur la boina de l'avi
i enfilat-me a la figuera d'on arranca la vida.

ORENETES

De tant en tant, i amb una mica de sort,
una oreneta es colaria pel balcó del menjador
mentre sopava,
i em portaria a revolades
les promeses imparcials d'una nit d'estiu.

SERPENTINES

Pedra sobre pedra,
i sobre pedra, pell
trepitjant descalça
amb peus petits
—que amb peus petits
jo ja faig via—.

Agenollada,
amb guants de molsa
i d'ericàcies,
m'enfonso a la terra
i sóc arrel
per primer cop.

I respiro, adventícia.

Avascular
i a dies hipògea,
faig nit al darrer blau
de la riera
i m'alço, de matinada,
amb serpentines de llum.

Pedra sobre pedra,
i sobre pedra, pell,
molses, ericàcies
i més amunt,
serpentines.

ESCORÇA

En silenci categòric
m'endinso en l'escorça de l'arbre
per esdevenir l'oscil·lació
semiconscent
que en determina la rugositat.

En memoritzo les esquerdes
i les identifico,
una a una,
amb les de la meva pell.

Desperto el meu pols
i poa la sang
del meu cos
com la saba plural de l'arbre.

En separo la mà,
però encara m'hi quedo plantada uns minuts més:
una mallarenga s'ha aturat a la primera branca.

MOLSA

Hi ha entre la molsa un món estrany
que no sé gaire
com se diu,
un bosquet petit fet d'espores
que s'endinsa per racons i cantonades
i fa trinxera
sota la meva pell.

Hi ha entre la molsa els contes antics
de follets i fades,
minairons,
magia trenada,
hi ha històries d'espart
que cosia l'àvia,
vora la llar, cada vesprada.

Hi ha entre la molsa el camí a la font,
un càntir trencat,
la pluja abandonada,
hi ha els cabells llargs d'una bruixa
i els jocs de la canalla.

Hi ha entre la molsa una lluna sola,
una vida marginada,
casa meva,
l'hort
i les anyades.

A la casa de les roques,
dempeus massa d'hora acostuma a ser un regal
fet de cafès a soles i finestral·s tancats.

Pseudònim: Tinker

Data de naixement: 11 de desembre del 1996

Categoria: Adulta - Poesia